

nice 24.000.— Kč pro jednotlivého věřitele (s výjimkou vydání hotových kaucí) zachována. Do třídy první zařazeny i pohledávky zvěrolékařů a dále pohledávky zařízení podniku k sociální podpoře zaměstnanců a jejich pozůstalých.

Pohledávky druhé třídy zůstaly nezměněny a bylo upuštěno od navrženého zkrácení tříleté lhůty u daňových nedoplatků, »jež by mělo ještě v zápětí ostřejší vymáhání jich exekucí a... vylučovalo by poskytnutí platebních lhůt, které zejména za těžkých hospodářských poměrů jest velmi často požadováno« (zpráva úst.-práv. výboru senátu). Jest však na snadě podezření, že šlo zákonodárci především o zájem fiskální a že tendence sociální jest povahy druhořadé.

Ustanovení o věcně jest zachováno v § 58, do nějž pojata ustanovení § 1226 obč. zák. a § 56 konk. ř. rak. § 58 se vztahuje na práva podle obč. zák. v příčině věna, nemluví o obvěnění (jak to činí osnova) a ponechává do unifikace obč. práva divergencí obou právních řádů co do ustanovení těchto »práv v příčině věna«.

Ustanovení o zrušení konkursu (§ 61—64) se nemění až nato, že ustanovení § 61—63 platí i v tom případě, kdy došlo k nucenému vyrovnání, nebylo-li toto vyrovnání úplně a včas splněno.

§ 70, odst. II. stanoví, že může býti konkurs prohlášen i při takovém jmění, jež nestačí krýti pravděpodobné náklady konkursní a to nejen, osvědčí-li navrhovatel nárok odpůřčí, nýbrž i dá-li přiměřenou zálohu, neboť není důvodů řízení nezahájiti, převezme-li navrhovatel risiko, že sám ponese výlohy.

Ustanovení o vyhlášce konkursní (§ 71—73) změněna jen zcela nepatrně: vyvěšení děje se za podmínek § 72, odst. II. i na burse v sídle konkursního soudu (nejen na burse v sídle úpalcova závodu); vyhláška doporučuje se nyní též úpadei a úřadům finančním, vyhlášení děje se v »Úředním listě«, v němž se uveřejňují vyhlášky soudu a v »Ústředním oznamovateli« (§ 72, odst. IV.), vydávaném ministerstvem spravedlnosti (§ 70, odst. III.) dosud v »Ústředním listě« (»Zentralblatt«).

Podle § 73, odst. IV. jest přenecháno vl. nař., komu jest doručiti vyhlášku. Toto vl. nař. bylo vydáno dne 2./VII. 1931, jako č. 114 sb. z. a n.

§ 74 nařizuje knihovní poznámku prohlášení konkursu při knihovních »právech« (dosud jen při »pohledávkách«), tudíž i při právech nájemních a pachtovních a při službnostech.

§ 76, odst. II. nařizuje výslovně, aby o zrušení konkursu byl uvědomen každý, kdo byl zpraven o prohlášení tohoto konkursu.

Předpisy o orgánech konkursního řízení (§ 77—95) reformují dosavadní právo slovenské, zmenšující autonomii věřitelů. Změny v západní oblasti právní nejsou tak značné.

(Příště pokrač.)

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Z referátu kondičního (kol. Dr. Ferd. Vojtík, Praha II., Štěpánská 1.). Kondiční referent má v záznamu několik kolegů začátečníků i kolegů se substitucí. Páni notáři, kteří by reflektovali na přijetí těchto kolegů, neb na zastoupení po čas zaneprázdnění neb dovolené, obraťte se laskavě na kondičního referenta.

Upozornění. Ke všem dotazům, týkajícím se referátu kondičního, připojujte laskavě známku na odpověď.

Členské legitimace. Všichni kolegové, kteří nevyzvedli si dosud členské legitimace a nezaplatili členský příspěvek, učinite tak laskavě co nejdříve. Příslušné dotazy jest řídití na kolegu pokladníka Dra Jiřího Křena, kand. not., Praha XII., Jugoslávská 15, který legitimaci vydá a zašle složenku.

Výborové a členské schůze konají se pravidelně každou první a třetí sobotu v měsíci v kavárně Louvre v Praze II., Národní třída. Prosíme všechny kolegy, aby se těchto schůzek ve vlastním zájmu v nejhojnějším počtu zúčastnili. Projednávají se na nich důležité otázky, dotýkající se našich zájmů; a i po stránce společenské nepostrádají svého významu, utužující vzájemnou družnost a přátelství, jichž k uhlazení našich zájmů je dnes zvláště zapotřebí.

Z E D N E

Dne 18. října 1931 zemřel pan **František Stráský**, notář v Opočně, ve věku 71 roků. Byl členem notářské komory v Hradci Králové. Od roku 1902 zastával vzorně úřad notářský ke cti našeho stavu. Obyvatelstvo opočenského velice si jeho osoby vážilo, neboť byl jemu svědomitým rádcem ve všech právních záležitostech. Stav notářský zachová mu po vzdy čestnou a vděčnou paměť.

František Kovář, notář v Nymburce, slavil tyto dny 40leté jubileum notářského úřadování. Narodil se dne 26. května 1855 ve Zďáře u Mních. Hradiště. Vystudoval gymnasium v Ml. Boleslavi a práva na universitě v Praze. Praxi soudní konal v Turnově, Jičíně a Liberci, načež se věnoval stavu notářskému. Byl od roku 1891 notářem v Běchyni, pak v Přelouči a od r. 1913 působí v Nymburce. Patří mezi nejstarší české notáře a je dosud neúnavně činný jak ve své praxi, tak ve stavovském životě notářském a právníckém vůbec. Zpracoval v přednáškách i písemně (České Právo, Notariatszeitung) přemnoho námětů a otázek právních a organizačně stavovských. Zejména si vytkl za úkol působiti k tomu, aby se vymezila kompetence činnosti praktických právníků, v zájmu služby a právní jistoty, v zájmu stavovské cti a zvýšení vědecké, charakterové a hmotné úrovně všech právníků. Podle zákonných předpisů vykládá a objasňuje kompetenci notářů, kteří upisují a stipulují a vedou nestranně mezi účastníky řízení, kompetenci advokátů, kteří mají pouze zastupovat, obhajovat, vymáhat a posléze působnost soudců, kteří rozhodují a uskutečňují zákonné sankce.

Jest propagátorem abstinentského hnutí a turistiky (zejména Českého Ráje) — letovisko Příhrazy spoluzaložil — a pracuje v nymburském okraslovacím spolku, jehož jest dlouholetým předsedou.

Přejeme jubilantu, aby se dožil ještě dlouhé řady let v plném zdraví a svěžestí duševní.

Mimořádná valná schůze notářského sboru Pražského konána byla dne 1. listopadu t. r. Na poradě jejím byla pouze volba tří náhradníků členů komory a zvoleni byli: Stanislav Pavlíček, notář v Praze VII., František Vojta, notář v Mělníku a Heřman Janeček, notář v Jičíně. Po valné schůzi účastnila se velká část notářů společného oběda na »Barrandově«.

Přátelský večírek na oslavu 70tých narozenin p. presidenta notářské komory Pražské Dra Jaroslava Čulíka konal se dne 31. října t. r. v Obecním domě v Praze.

Na sto příslušníků stavu z řad notářů i kandidátů, jakož i hostů se sešlo, aby svojí přítomností projevíli svoji úctu a oddanost k velezasloužilému vůdci notářského stavu.

Po společném večíři zahájil program večírku pan notář Dr. Jaroslav Ponec vřelým a prociťným proslovem, v němž shrnul veškeré zásluhy jubilanta nejenom o náš stav, jako právníka a notáře, nýbrž i jeho vynikající zásluhy na poli činnosti právníké vůbec i jeho vlastnosti jako člověka a vzácného přítele.

Bouřlivý potlesk, kterým řečník byl odměněn, byl důkazem, že slova jeho potkala se u všech přítomných s plným pochopením a souhlasem.

Pan president vřelými slovy poděkoval, odmítnuv při své známé skromnosti jakékoli zdůrazňování svých zásluh, v nichž